

significationem attinet, respiciatur, graecum $\phi\eta\mu\acute{\iota}$ origine idem esse ac sanscritum भामि splendo.)

c. आ *id.* H. 4.28.: आचक्ष्व मान् तत् सर्वम्; N.11.31.: सर्वम् एतत् ... आचक्ष्वे ऽस्य; 16.39.: आचक्ष्वे दम-यन्त्याः; DR. 2.5.: आचक्ष्व बन्धुंश्च पतिङ् कुलञ्च.

c. आ praef. प्रति repudiare. MAN. Schol. 4.250. *ubi* निर्णदित् explicatur per प्रत्याचक्षीत्.

c. आ praef. सम् i. q. आचक्ष्व. DR. 4.5.: तां समाचक्ष्व यदि स्याच्च कैव्य मानुषी.

c. परि nominare. MAN. 2.171.: वेदप्रदानाद् आचार्यम् पितरम् परिचक्षते; BH. 17.13.17.

c. प्र 1) dicere, profiteri, declarare. RAGH. 8.85.: स्वज्ञ-नाश्रु ... दहति प्रेतम् इति प्रचक्षते. 2) nominare. MAN. 2.17.: तन् देवनिर्मितन् देशम् ब्रह्मावर्तम् प्र-चक्षते.

c. वि dicere. YAG'URV. Carey 904.: ये नस् तद् विचच-क्षिरे.

चनुष्मत् (a चनुस् s. मत्, v. *euph.* r. 101^a.) oculos i. e. oculorum usum habens, videns. SA. 7.8.

चनुष्मत्ता f. (a praec. s. ता) *Abstractum praecedentis*, visus, videndi facultas. RAGH. 4.13.

चनुष्य (a चनुस् s. य) speciosus, pulcher, amoenus. (Hib. *cais* «agreeable, pleasant» v. चनुस्.)

चनुस् n. (r. चक्ष्व s. उस्) oculus. IN. 4.1. N.5.8. (Hib. *cais* oculus, abjectā penultimā gutturali radice चक्ष्व, quā in re cum anomalis formis ut चक्ष्वे dicit convenit, gr. 362.)

चङ्कुर m. n. (ut mihi videtur, a forma intensiva r. चरु i. e. a चक्षुर, servatā primitivā radice gutturali). (Cf. *cur-rus* et v. चर.)

चक्ष्व 1. p. vacillare, tremere. Lass. 4.20.: चक्ष्वचित्ताग्नि-तडित; GITA GOV. 4.8.: रोदिति चक्ष्वति. (Cf. चर et चल्, quorum Intensiva sonant चक्षुर, चक्षल्, unde चक्ष्व explicaverim abjecto उर vel अल्; hib. *ceangtha* «they go, travel», *ceangastair* «walking, pacing»; fortasse lat. *cunctari*, a lento progressu dictum.)

चक्षत्क (a चक्षत् part. praes. radice चक्ष्व s. क) se movens, tremens.

चक्षल् *Intens. radice* चल्, gr. 569. (V. sq. et cf. gall. *chanceler*.)

चक्षल् (a praec. s. अ) se movens, vacillans, mobilis. BH. 6.26.34. RAGH. 9.51. R. Schl. I. 44.23.

चक्षलत्व n. (a praec. s. त्व) mobilitas. BH. 6.33.

चक्षु f. (ut mihi videtur, a चक्षम्, *Intens. radice* चम् edere, abjecto म्) rostrum. C' AUR. 8. (Hib. *caoinse* «the face».)

चक्षु f. *id.*

चट् 1.10. p. (चटामि चाटयामि) findere, rumpere, frangere. (Cf. idem valens पट्, ratione habitā gutturalium et, quod ad idem redit, palatalium cum labialibus frequentissimae permutationis; cf. etiam चुट्, चुपट्, चण्.)

c. उत् 10. p. *id.* BHAR. 4.1.: मोहतिमिरप्रागभारम् उच्चाटयन् (Schol. हरीकुर्वन्).

चटक m. (r. चट् s. अक) passer. AM.; cf. चातक.

चटुल् se movens, tremens. RAGH. 9.58.: चटुलैः ... नेत्रैः.

1. चण् 1. p. (शब्दे) sonare. (Cf. चन्, कण्, कुण्, क्ण, स्वन, lat. *cano*, goth. *hana* gallus.)

2. चण् 1. p. (हिंसागत्याः दाने) laedere, ferire, abscindere (*), ire; cf. चुण्, चट्, चुट्.

चाण्ड 1.10. 4. चण्डे, चण्डयामि (कोपे x. रोषे r.; scribunt चट्, gr. 110^a.) irasci; cf. चन्द.

चाण्ड (r. चण्ड s. अ, fem. चाण्डा et चाण्डी) 1) iratus, iracundus. RAGH. 2.49.; 12.5.: चाण्डी; UR. 75.18.: चाण्डी. BHAR. 2.47. DEV. 8.37. 2) n. ira. (Huc referri posset goth. *hata* odi, angl. *I hate*, nostrum *hasse*, mutatā secundum generalem legem tenui in aspiratam et mediā in tenuem, gr. comp. 87.; lat. *odi*, si huc pertinet, initialem gutturalem perdidit, sicut *amo* e *camo*, v. कम्.)

चाण्डाल m. Tschandālus, homo abjectissimae conditionis, ad nullum quatuor legitimorum ordinum pertinens, natus Sūdrīco patre et Brahmanicā matre.

चाण्डी f. (a चाण्ड signo fem. ई) 1) irata; v. चाण्ड. 2) cognomen Durgae.

(*) Vocem *dāna* non a *dā* dare sed a *dō* abscindere derivandum esse censeo.